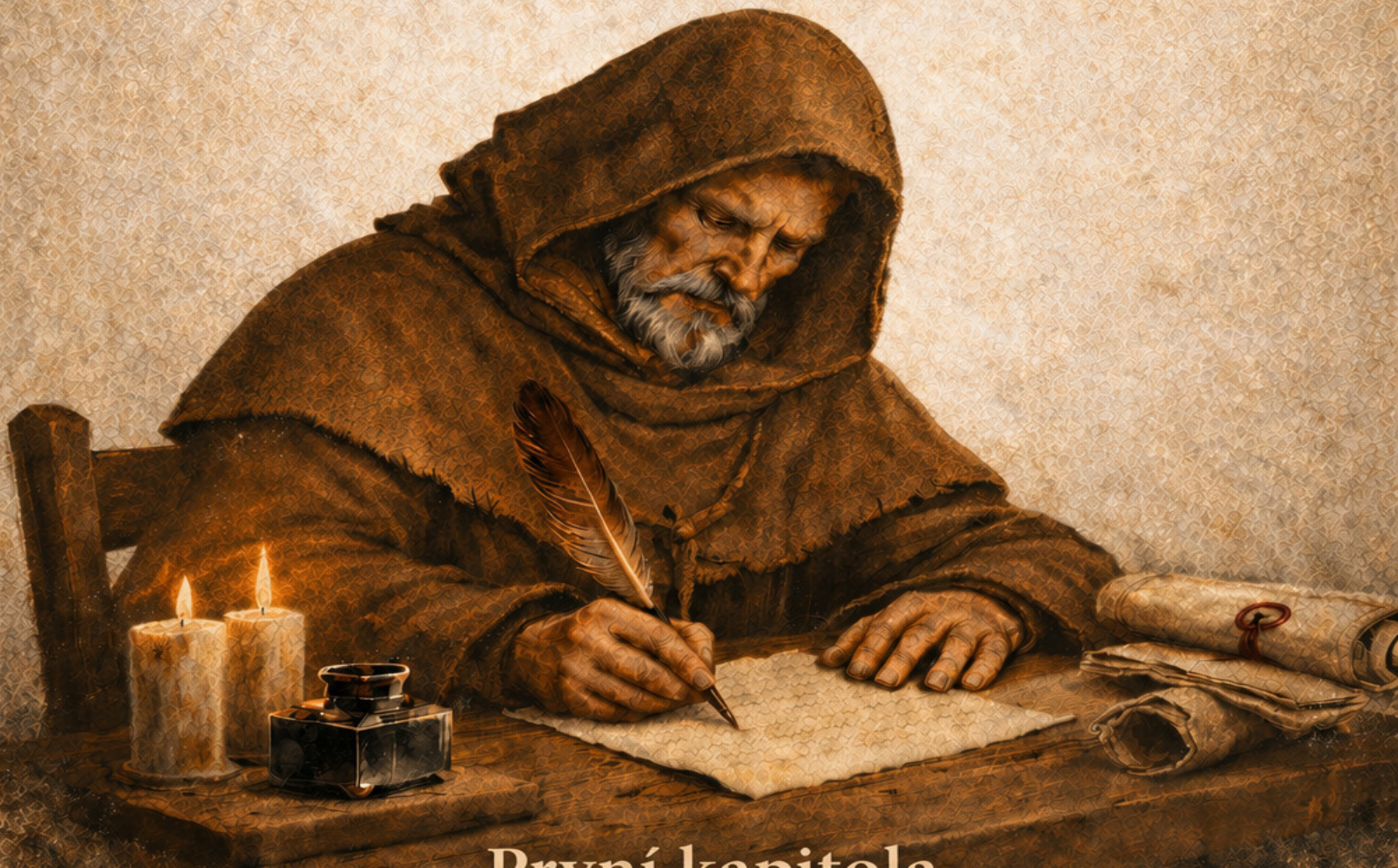


Petr Chelčický

Sít' víry

V jazyce 21. století



První kapitola

Petr Chelčický

Sít víry

V jazyce 21. století



První kapitola

Sít víry

První kapitola

Petr Chelčický

Úvod

První kapitola *Sítě víry* vychází z evangelního vyprávění o zázračném rybolovu. Ježíš vybízí Šimona Petra, aby zajel na hlubinu a spustil síť. Petr má za sebou marnou noční práci, přesto na Kristovo slovo poslechne – a právě tato poslušnost se stává východiskem Chelčického výkladu.

Chelčický v tomto obraze otevírá otázku pravého základu víry. Podle něj byl základ položený v Kristu postupně zasypán lidskými nánosy, novotami a falešnými jistotami, které se samy vydávají za základ. Kdo chce stavět pravé duchovní dílo, nemůže zůstat na povrchu; musí znovu hledat to, co bylo zasypáno.

Kapitola tak uvádí celé dílo do jeho hlavního napětí: mezi Kristovým slovem a lidskými náhradami, mezi pravým základem a tím, co se za něj jen vydává.

Ediční poznámka

Tato e-kniha zpřístupňuje první kapitolu traktátu Petra Chelčického *Sít víry* v jazyce 21. století.

Text je převeden do současné češtiny z kriticky ověřené edice Jaroslava Boubína: Petr Chelčický, *Sít víry*, ed. Jaroslav Boubín, Brno: Host, 2011. Tato edice vyšla v ediční řadě Česká knihnice.

Při převodu do současného jazyka jsem usiloval o zachování významové přesnosti i základní struktury výkladu.

V poznámkách se často objevují odkazy na biblická místa. Po otevření odkazu se příslušná citace zobrazí v Českém ekumenickém překladu; zpět do textu se lze vrátit pomocí návratové šipky. Čtenář tak může sledovat tok myšlenek po menších krocích – podobně, jako by četl rukopis či starý tisk s poznámkami na okraji.

Poznámkový aparát uvádí jazykové a výkladové vysvětlivky, které pomáhají objasnit biblické a dobové souvislosti textu. Ilustrační obrázky použité na přebalu a v textu byly vytvořeny pomocí nástrojů umělé inteligence.

Sít víry – první kapitola

Když Ježíš domluvil, řekl Šimonu Petrovi: „Zajed' na hlubinu a spustte sítě k lovu.“ Šimon Petr mu odpověděl: „Mistře, celou noc jsme se namáhali a nic jsme nechytli, ale na tvé slovo spustím sít.“ Když to udělali, zahrnuli veliké množství ryb, až se jim trhala sít.[1]

Tato slova jsou v evangeliu zapsána jako základ toho, co má být dále náležitě vyloženo – snad některým k užitku, jiným ke sváru, k potupě a k roznícení hněvu a nepřátelství.[2] Přesto v té věci nepůjde s Boží pomocí o nic jiného než o to, že my poslední usilujeme znovu se dobrat prvotních věcí a k nim se přimknout – dopřeje-li nám to Bůh. Neboť už nastal nejhorší čas: čas bouře, čas hodný volání a pláče[3] a čas všelikého oklamání, takže by se mohlo stát, že by byli všichni až do posledního člověka oklamáni znameními a zázraky, které přicházejí od falešných Kristů.[4] Před nimi by nikdo neobstál, kdyby Bůh kvůli svým vyvoleným ty časy nezkrátil.[5]

Proto jsme my ti nejposlednější – jako když se po spálení dům sesype a vznikne hromada trosek; tu a tam se ještě ukazují stopy, že tu kdysi stálo obydlí, ale všechno se sesulo až na základ a zarostlo lesem, v němž se zvířata pasou a mají příbytek. Kdo se tedy dobere základu toho spáleného domu, když se hluboko zasul a shora už dávno zarostl vším, co se tomu základu protiví?



A právě proto je tak nesnadné nalézt pravý základ: to, co se základu protiví a co vyrostlo na zasypaném základu, bývá mnohými nazýváno „základem“, takže si mnozí přisvojují ten porost na troskách zbořeného domu a říkají: „Toto je základ a cesta, po níž mají všichni jít.“ A jiní zase podobně. A tak je mnoho těch, kteří každý jinak vydávají za základ novoty vyrostlé na zasypaném základu i navzájem protichůdné „základy“. Proto je nalezení pravého základu tak obtížné. Kdyby totiž nikdo nikde žádný základ neukazoval a kdyby se říkalo, že se základ zasypal a není na čem stavět, snad by mnozí začali kopat, aby se dobrali základu a mohli na něm řádně stavět pravé dílo. Podobně po vypálení Božího chrámu idumejskými pohany [\[6\]](#) se Nehemiáš a Zorobábel s proroky po sedmdesáti letech vrátili z babylonského zajetí a s nesnáze znovu budovali

město i chrám na spálených zbořeninách.[7] Ale zde se toto dávno zašlé duchovní rozboření[8] obtížněji napraví a znovu se uvede do pořádku. Nikdo totiž nemůže položit jiný základ než Ježíše Krista.[2] Od něho mnozí utekli k jiným bohům, v nichž si vytvořili své vlastní „základy“, a Ježíše Krista, Syna Božího, zapřeli pod zástěrkou pokrytectví.[10]

Biblické odkazy a vysvětlivky

[1] Lk 5,4–6

Když přestal mluvit, řekl Šimonovi: „Zajed' na hlubinu a spusťte své sítě k lovu!“ Šimon mu odpověděl: „Mistře, namáhali jsme se celou noc a nic jsme nechytili. Ale na tvé slovo spustím sítě.“ Když to učinili, zahrnuli veliké množství ryb, až se jim sítě trhaly.

K textu Lk 5,4–6 lze doplňkově srovnat také úryvek z videa na webu JW.ORG:

Dobrá zpráva podle Ježíše – Zázračný úlovek ryb, první učedníci

Úsek 31:56–39:34.

[Otevřít stránku s odkazy na úryvky na JW.ORG](#)



[2] Srov. Jk 3,14–16

Máte-li však v srdci hořkou závist a svárliivost, nechlubte se moudrostí a nelžete proti pravdě. To přece není moudrost přicházející shůry, ale přízemní,

živočišná, ďábelská. Vždyť kde je závist a svárliivost, tam je zmatek a kdejaká špatnost.



[3] Srov. Sf 1,14–16

Veliký den Hospodinův je blízko, je blízký a převelice rychlý. Slyš, Hospodinův den je tady! Zoufale volá bohatýr do boje. Onen den bude dnem prchlivosti, dnem soužení a tísně, dnem ničení a zkázy, dnem tmy a temnot, dnem oblaku a mrákoty, dnem polnice a válečného ryku nad opevněnými městy, nad vyvýšenými cimbuřími.

Poznámka ke staročeskému opisnému označení „Hospodin“ ve výše citovaném biblickém textu

V úvodu Českého ekumenického překladu, v části *Vysvětlivky*, bod 3 (*Jména*), uvádějí překladatelé, že jméno Boží „jahvé ... v navázání na starou českou tradici nahrazujeme slovem Hospodin“.



[4] Srov. Mt 24,24; Mk 13,22

Neboť vyvstanou lžimesiášové a lžiproroci a budou předvádět veliká znamení a zázraky, že by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné.

Vyvstanou lžimesiášové a lžiproroci a budou předvádět znamení a zázraky, aby svedli vyvolené, kdyby to bylo možné.



[5] Srov. Mt 24,22; Mk 13,20

A kdyby nebyly ty dny zkráceny, nebyl by spasen žádný člověk; ale kvůli vyvoleným budou ty dny zkráceny.

A kdyby Pán nezkrátil ty dny, nebyl by spasen žádný člověk. Ale kvůli svým vyvoleným zkrátí ty dny.



[6] 2 Kr 25,1.8–10

Poznámka: Hlavními dobyvateli Jeruzaléma byli podle biblického líčení Babylóňané, nikoli Idumejci, tedy Edómci, potomci Ezaua. Ti byli s pádem Jeruzaléma spojováni spíše jako nepřátelsky naladěné sousedé než jako hlavní původci zkázy chrámu.

V devátém roce Sidkijášova kralování, v desátém měsíci, desátého dne toho měsíce, přitáhl Nebúkadnesar, král babylónský, s celým svým vojskem proti Jeruzalému, položil se proti němu a zbudovali dokola oblévací val. Sedmého dne pátého měsíce v devatenáctém roce vlády Nebúkadnesara, krále babylónského, přitáhl do Jeruzaléma Nebúzaradán, velitel tělesné stráže, služebník babylónského krále. Vypálil Hospodinův dům i dům královský a všechny domy v Jeruzalémě; všechny význačné domy vypálil ohněm. Celé kaldejské vojsko, které bylo s velitelem tělesné stráže, zbořilo hradby kolem Jeruzaléma.

Poznámka ke staročeskému opisnému označení „Hospodin“ ve výše citovaném biblickém textu

V úvodu Českého ekumenického překladu, v části *Vysvětlivky*, bod 3 (*Jména*), uvádějí překladatelé, že jméno Boží „jahvé ... v navázání na starou českou tradici nahrazujeme slovem Hospodin“.



[7] Srov. Ezd 3,1–3.10; Neh 1,3b; 2,17

Když nastal sedmý měsíc a Izraelci již byli v městech, shromáždil se lid jednomyslně do Jeruzaléma. Jéšua, syn Jósadakův, s bratry kněžími a Zerubábel, syn Šealtielův, se svými bratry začali budovat oltář Bohu Izraele, aby na něm mohli obětovat zápalné oběti, jak je předepsáno v zákoně Mojžíše, muže Božího. Zřídili oltář na jeho původních základech, neboť žili ve strachu z národů zemí, a obětovali na něm zápalné oběti Hospodinu, zápaly jitřní a večerní. Když stavitelé Hospodinova chrámu kladli základy, ustanovili kněze s pozouny, oblečené do svátečních rouch, a levity, syny Asafovy, s cymbály, aby chválili Hospodina podle řádu izraelského krále Davida.

Jeruzalémské hradby jsou pobořeny a brány zničeny ohněm. Teď jsem jim řekl: „Sami vidíte, jak zle jsme postiženi. Jeruzalém je v troskách, jeho brány jsou zničeny ohněm. Pojdte a stavějme jeruzalémské hradby. A nebudeme nadále v potupě.“

Poznámka ke staročeskému opisnému označení „Hospodin“ ve výše citovaném biblickém textu

V úvodu Českého ekumenického překladu, v části *Vysvětlivky*, bod 3 (*Jména*), uvádějí překladatelé, že jméno Boží „jahvé ... v navázání na starou českou tradici nahrazujeme slovem Hospodin“.



[8] Jr 29,13–14

Budete mě hledat a naleznete mě, když se mne budete dotazovat celým svým srdcem. Dám se vám nalézt, je výrok Hospodinův, a změním váš úděl, shromáždím vás ze všech pronárodů a ze všech míst, kam jsem vás vyhnal, je výrok Hospodinův, a přivedu vás zpět na místo, odkud jsem vás přestěhoval.“

Poznámka ke staročeskému opisnému označení „Hospodin“ ve výše citovaném biblickém textu

V úvodu Českého ekumenického překladu, v části *Vysvětlivky*, bod 3 (*Jména*), uvádějí překladatelé, že jméno Boží „jahvé ... v navázání na starou českou tradici nahrazujeme slovem Hospodin“.



[9] Srov. 1 K 3,11

Nikdo totiž nemůže položit jiný základ než ten, který už je položen, a to je Ježíš Kristus.



[10] Srov. 1 Tm 4,1–2

Duch výslovně praví, že v posledních dobách někteří odpadnou od víry a přidrží se těch, kteří svádějí démonskými naukami, jsou pokrytci, lháři a mají vypálen cejch na vlastním svědomí.



Doslov

První kapitola *Sítě víry* staví čtenáře před obraz spáleného domu, zasypaného základu a trosek zarostlých lesem. Chelčický nevidí největší nebezpečí jen v tom, že se pravý základ ztratil, ale především v tom, že se za něj začalo vydávat mnoho jiných věcí.

Výzva „zajeď na hlubinu“ tak nezůstává jen evangelní scénou. Stává se výzvou k duchovnímu hledání.

Kdo chce stavět pravé duchovní dílo, musí se podle Chelčického znovu dobrat základu, který není lidským výtvořem ani pozdější náhradou. Tímto základem je jedině Ježíš Kristus.

Petr Chelčický

Sít víry

První kapitola

Biblické odkazy jsou převzaty z Českého ekumenického překladu, Česká
biblická společnost, 1995.

Digitální vydání

vcelkakorektorka.cz

2026

Jazyková modernizace a poznámkový aparát © Pavel Dolejš 2026

Creative Commons BY-NC-SA 3.0 CZ

Obsah

[Úvod](#)

[Ediční poznámka](#)

[Síť víry 1. kapitola](#)

[Doslov](#)